

„DVJESTA-TRISTA“ ODLEĐENIH SRCA

Auuuu...

Vidi mene, kao vuk zavijam, a vuka ni u priči nije bilo.

Čuj mene „vidi mene“ , a ne vidite me... uglavnom...

Počela je LUTKARSKA REPUBLIKA!!!

Doduše, meni nikada nije ni prestala ...

Ona se samo malo zaledi...

Sva sreća tu su naši stari lutkodrugari Mostarci.
Odledili su mi srce.

Nisu samo meni, nego i svoj djeci u pozorišnoj dvorani.

Znači, “dvjesta-trista” velikih srca.

Crvenkapica i Pinokio su također tu. Danas su šetali gradom, smijali se i slikali sa djecom.
Pogled miriše na osmijeh.

Stigao je i naš Strajo, i on je lutkodrug. Donio nam je i slike za izložbu 23 umjetnika, sve su mi lijepe.

Lijepo je vidjeti sve te ljude (a i vjevericu) koji vole mene, Bugojnokija i koji imaju doživotnu propusnicu za LUTKARSKU REPUBLIKU.

Raja iz Saraj'va, Banje Luke, Osijeka, Mostara, Novog Sada, Beograda, Sečnja...

Dragi moji lutkodrugari...

Samo godine prolaze, a mi ... mi isti.

Topli pogledi pune moje srce, miluju mi dušu i dišu za mene.

Ne samo za mene.

Za sve lutke ovog svijeta...

A sutra... novi dan i nove lutke...

VOLI VAS VAŠ BUGOJNOKIO...

OKRUGLI STO... LEDENO SRCE... POZORIŠTE LUTAKA MOSTAR

Na početku ovogodišnjeg okruglog stola Vahid Duraković, direktor Bijenala, je pozdravio sve prisutne i naglasio cilj ovih razgovora: da se gradi kritički odnos prema predstavama.

Ljubica Ostojić je poželjela dobar festival ističući običaj okruglih stolova, a to je da se razgovara o predstavama bez sukoba, već sa ciljem da se razmijene iskustva, jer nas je lutkarstvo okupilo i trebamo se držati svi zajedno, što će nas učiniti jačim i još složnijim. Ovu mostarsku predstavu je gledala treći put, večeras je u neformalnom razgovoru rekla u šali, ali ipak sa dozom ozbiljnosti kako se zanemaruju pisci u predstavama što može biti i problem. Zato je odlučila da će govoriti o piscu, što bi trebala biti lajt motivska tema, jer je pisac bitan, a posebno što su na ovom festivalu prisutni i studenti dramaturgije koji će možda pisati tekstove namijenjene lutkarstvu. Wilhelm Hauff je njemački pisac (1802. – 1827.), koji je napisao veliki broj tekstova, a neki

se i danas igraju („Mali Muk“ i „Ledeno srce“). Ovaj tekst je namijenski napisan za djecu njegovog gazde kao bajka, a dramatizovan je za lutkarsku predstavu. Posjeduje univerzalne značajke koje su i danas jako bitne. Predstavila je Nežada Maksumića, glumca, i Ranku Mutevelić, direktoricu mostarskog pozorišta. Za predstavu „Ledeno srce“ se zna da ima svoju biografiju, učestvovala je na mnogim festivalima i dobila deset nagrada, a igra se dvije godine.

Ria Trdin, profesorica na Akademiji u Osijeku i članica stručnog žirija, nije odmah iznosila svoje mišljenje pravdajući to time što je prvi put na festivalu, pa bi radije čula šta drugi misle. Zanimalo je porijeklo scenografije, i da li su imali problema sa nekim mehanizmima u istoj. Nedžad Maksumić je rekao kako su imali problem u sklapanju scenografije jer je to bio ogroman posao, a njih je malo i falilo im je ruku, posebno kod sklapanja drveća, ali su imali veliku volju i ljubav te su na kraju uspjeli. Ovu predstavu su radili dva mjeseca, svi glumci su učestvovali u dramatizaciji teksta (neki dijelovi teksta su i nestajali i nastajali sa glumcima). Dramatizaciju je radio Todor Valov, ali su oni na probama skratili tekst za dvadesetak minuta.

Dubravka Zrnčić -Kulenović, članica stručnog žirija, smatra da je za lutkarsku predstavu jako bitna dramaturgija i sam dramaturg. Svojim studentima na početku kaže kako postoje dvije vrste predstava, prve su one istraživačke, koje nastaju u samom procesu sa svim saradnicima, i one druge, koje trče za tekstem, odnosno, pokušavaju svu količinu teksta pokriti lutkom. Zato je to posebno važno, jer tekst treba prilagoditi lutkama. U ovoj predstavi lutke su veoma zanimljive za animaciju, iako se vidi da nedostaju dvije ruke. Količina teksta je usporavala ili otkrivala taj nedostatak i zato su neki dijelovi u predstavi suvišni. Vidljiv je i problem bugarske dramaturgije: kako nas uvode u priču, priča se, pa se poništi priča i počinje igra. Dakle, uvod ne treba biti preopširan i ne treba se sve na početku ispričati, te se neki pripovijedački momenti mogu i rediteljski i dramaturški dotjerati. Zato je dramaturg neophodan u lutkarstvu. Pohvalila je kolektivnost igre mostraskih glumaca koja odiše radošću, energijom i fascinantna je za gledaoce.

Dragoslav Todorović, član žirija, je istaknuo dvije bitne stvari u predstavi, prva je dramaturgija koja ima problem, i žao mu je što je reditelj žurio da ispriča cijelu priču umjesto da je sublimirao jedan događaj, a druga stvar je još bitnija, a to je igra glumaca, koja predstavlja sjajnu kolektivnu animaciju što je za svaku pohvalu. Smatra da je lutka Holanđanina osakaćena jer ne govori i tada se mogao uočiti glumac koji je, inače, bio nevidljiv.

Ljubica Ostojić je pohvalila likovnost predstave, gdje je vidljivo da jedan čovjek dao sva rješenja.

Zoran Đerić, profesor na Akademiji umjetnosti u Banjoj Luci, je istaknuo glavni problem u predstavi, a to je dužina trajanja. Smatra da je predstava predugačka i zato je pomalo dosadna. Tekst ima poentu, ali je prisustvo dramaturga bitno da bi rješavao probleme na licu mjesta i tako bi predstava bila efektivnija i zanimljivija. Drugi problem je u ovim razgovorima, jer nije siguran koliko su razgovori na okruglom stolu namijenjeni djeci i u kojem pravcu bi trebali ići.

Ljubica Ostojić je konstatovala da je dramaturg najzanimljiviji kada nije prisutan, a inače nije.

Džejna Avdić, studentica dramaturgije iz Sarajeva, nije krila zadovoljstvo što je gledala ovu predstavu jer se prvi put sreća sa ovom vrstom lutaka čija je animacija pozitivno iznenadila. Jako joj se sviđela igra glumaca. Slaže se sa ostalima da je u predstavi prisutan problem dramaturgije, ali bez obzira na to, njoj se sve ostalo sviđa.

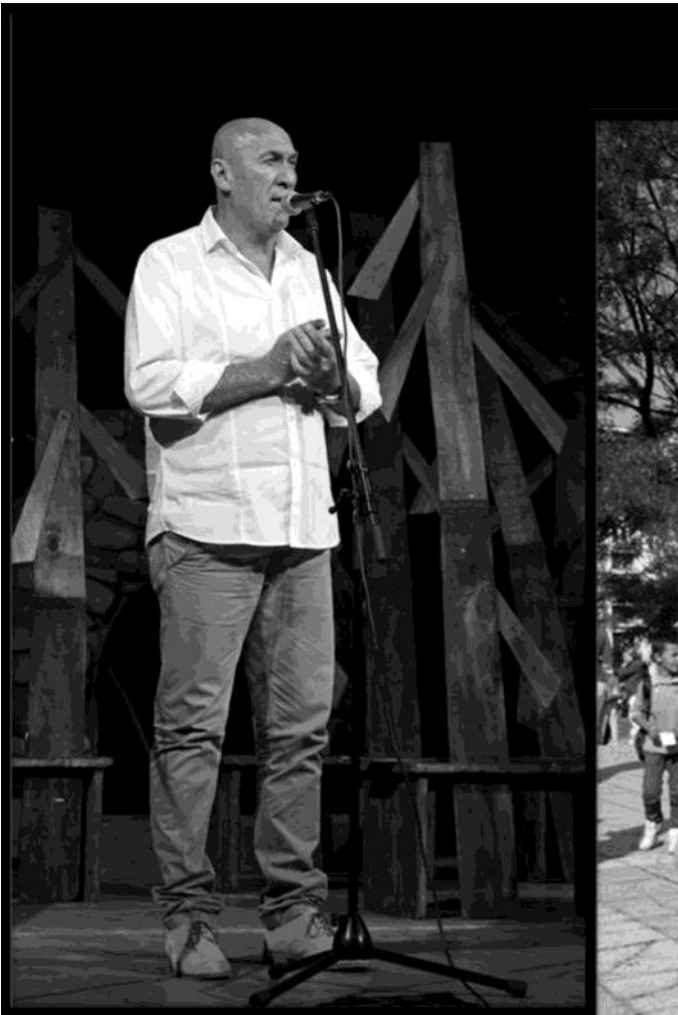
Emina Omerović, studentica dramaturgije ASU iz Sarajeva, je rekla kako i ona sama uči o dramaturgiji i zato nije željela da se upušta u kritiku iste iako je primijetila da joj je prilikom gledanja predstave padala koncentracija u dijelovima pripovijedanja, i nije osjetila ritam.

Lamija Fuka, članica dječijeg žirija, je pitala glumce da li su trebali biti vidljivi u predstavi, na što joj je Nedžad Maksumić odgovorio da se glumci brinu o lutkama, a reditelj glumce oblači, a kad su pripovjedači i kad su vidljivi, to je zato da pokažu da su živi ljudi. Glumac živi uz lutku i nada se dok igra da je nevidljiv.

Lamija Čunjalo, članica dječijeg žirija, je rekla kako joj se jako sviđela predstava, poučna je. Glumci i njihovi crni kostimi su se dobro uklopili sa lutkama i bili su kao jedno, glasovi glumaca su odgovarali karakterima lutaka.

Jasminka Požek-Božuta je uživala u igri glumaca i animaciji lutaka, njoj je to uvijek zanimljivo i poželjela je da i animira te lutke.

OTVORENJE...

RAZGOVOR SA GLUMCIMA...**Nedžad Maksumić, glumac Pozorišta lutaka Mostar****Molimo Vas da se čitaocima našeg biltena ukratko predstavite?**

Ja sam glumac i povremeni pozorišni režiser u Pozorištu lutaka Mostar. Radio sam i u klasičnom pozorištu, pozorištu lutaka, radio sam i inozemstvu. Ovdje trenutno saradujem i sa drugim pozorišnim kućama, bavim se i pisanjem i do sada sam napisao 17 pozorišnih komada, a nekoliko njih je izvedeno. Bavim se i pisanjem knjiga.

Kažite nam Vaše impresije o radu na samoj predstavi i saradnji sa poznatim režiserom Todorom Valovim?

To je bio jedan veliki posao za kojeg treba puno iskustva, znanja, novaca i strpljenja. Rad sa bugarskim rediteljima je dragocijen i to je uvijek jedno veliko iskustvo. Oni su u lutkarstvu u svjetskim razmjerama zaista osvojili sve što se dalo osvojiti. Sam rad na ovoj predstavi je trajao dva mjeseca i bio je mukotrpan, sa najmanje osam sati proba dnevno, a u lutkarstvu je to zaista naporno jer su lutke tehnološki zahtijevne, režiseri se trude da izvuku ono najbolje iz animatora lutke i veliki je trud uložen da bi se postigao ovaj rezultat. Predstava „Ledeno srce“ je osvojila do sada deset nagrada na međunarodnim festivalima, gostovali smo u mnogim zemljama i svugdje je pronosila slavu i našeg grada i naše države. Tako da je raditi ovakve projekte, koji su zasnovani na kvalitetu i iskoristiti ih da od sebe napravite još boljeg glumca, zaista dragocijeno iskustvo.

Kakva je trenutna situacija i odnos prema Vašoj kući zvaničnih institucija države?

Jedna od rijetkih stvari koje funkcionišu u gradu Mostaru je Pozorište lutaka. Mostar trenutno posjeduje sedam profesionalnih kuća i sve to u svakom slučaju čini živom teatarsku scenu u Mostaru. Ali nažalost, imamo minimalnu podršku grada i države, mi se snalazimo tako što dobar dio novca sami zarađujemo preko projekata u kojima učestvujemo, u koprodukcijama sa nekim drugim teatarskim kućama iz drugih država, a najvažnije od svega je to da se mi ne predajemo, puno je važnije da naš rad opstaje kao trajni dokaz da u ovom gradu i ovoj državi može da nastaje umjetnost zavidnog nivoa.

Kako vidite Bugojno kao domaćina bijenale?

Ja sam ovdje dolazio i prije rata i bio sam i na svim susretima poslije rata. Naše pozorište je ovdje dobilo mnogo nagrada. Bugojanci su odlični domaćini i uvijek su bili na usluzi i kada je u pitanju tehnički dio. Vidim da iz godine u godine ova sala sve više napreduje i kada je u pitanju sama oprema koja je neophodna za samu izvedbu predstave. Mislim da je ovaj festival zasijao starim sjajem.

RAZGOVOR SA GLUMCIMA...**Igor Vidačković, glumac Pozorišta lutaka Mostar**

Igor Vidačković je naš stari poznanik, ali ga molimo da se na početku ovog razgovora ukratko predstavi za naše mlađe čitaoce koji ga ne poznaju?

Glumac sam iz Mostara, završio sam Akademiju glume u Mostaru i radim u Pozorištu lutaka Mostar. Svake godine dolazimo u Bugojno, što nam pričinjava veliko zadovoljstvo i čast. Ovdje se uvijek osjećamo lijepo i ugodno, publika nas uvijek lijepo primi i nadam se da ćemo i u budućnosti dolaziti na vaš festival.

Šta Vas kao glumca motiviše da se bavite lutkarstvom?

Imam dvoje djece, rekao bih da je ono što me najviše inspiriše su upravo djeca, njihova znatiželja, njihov pogled na svijet kojeg i ja želim na neki način zadržati u sebi. Želim istraživati tu znatiželju, želim istraživati ta prostranstva mašte koja čine glumca lutkara

onim što jeste. Lutkarstvo je jedno lijepo i plemenito zanimanje. Mnogi se glumci odluče za film, serije, klasičnu glumu, ja sam se odlučio za lutkarstvo, zapravo to je ispalo spontano. Pozvali su me da pokušam i to je bila odmah ljubav na prvi pogled, tako da se sada vidim isključivo kao lutkar i mislim da ću se nastaviti baviti time čitav život.

Kažite nam nešto o samom projektu „Ledeno srce“ i o saradnji sa Todorom Valovim?

Ovo nam je druga predstava sa ovim redateljem i sada smo uradili novu „Ljepotica i zvijer“. Sa Todorom je uvijek lijepo raditi. On je prije svega jedan vrlo ugodan čovjek i veliki profesionalac kada je u pitanju lutkarstvo. I kada radite sa takvim čovjekom, jednostavno ne možete zalutati, tako da je veliko zadovoljstvo raditi sa njim. Moram reći i to da je veliko zadovoljstvo igrati u ovom ansamblu i mislim da smo uradili jedan jako dobar posao kada je u pitanju kolektivna igra jer smo, između ostalog, nedavno dobili i Nagradu za kolektivnu igru u Podgorici što nam je posebno drago. Mi uvijek pokušavamo da budemo prije svega dobri prijatelji i uvijek se trudimo da stvorimo jednu kreativnu atmosferu. Tako da, sve u svemu, mislim da radimo jedan dobar posao i da ćemo u budućnosti sve više i više napredovati.

KNJIGA UTISAKA...

POZORIŠTE LUTAKA MOSTAR "LEDENO SRCE"

Ma hejjj!!!

Vazda ista predstava.

DOBRALE – A

Predstava je bila ekstra. – **Dana**

Ova predstava je bila jako poučna.

Ova predstava je bila ekstra.

Ova predstava je najbolja!!! <3

DJEČIJI BISERI...

POZORIŠTE LUTAKA MOSTAR "LEDENO SRCE"

Nemoj jesti čips, galamit će. Ne smije se šušcati.

Joooj, vidi mu glave!

Ono su ti sve lažne pare.

Čuj izvadili srce načelniku! Jesam ti rek'o da će mu staviti kameno srce.

Meni ona vjeverica najbolja!

DJECA O PREDSTAVI...

POZORIŠTE LUTAKA MOSTAR "LEDENO SRCE"

Adaleta, 9 godina

Predstava mi se svidjela. Najviše mi se svidjelo kad se Petar pomirio sa majkom. Jedino mi se ne sviđa što je u predstavi Petar negativan junak. Moja sestra je gledala predstavu prošle godine i dovela me danas da gledam. Jedva čekam sljedeću predstavu.

Danis, 4 godine

Meni se ne sviđa predstava. Bila mi je strašna i neću više da pričam. Petar nije bio dobar dječak. Uzeli su mu crveno srce.

Selma, 12 godina

Predstava mi je bila odlična. Svakako sam jedva čekala da krene LUTKARSKA REPUBLIKA. Drago mi je što će biti predstave iz drugih država. Jedva čekam predstavu iz Slovenije. Dolazit ću na sve predstave.

Amra, 10 godina

Bilo mi je lijepo. Žao mi je bilo Elizabet jer je ona bila iskrena i imala je pravo srce. Šteta što je Petar mislio na novac i nije vidio ko ga najviše voli. Pozitivno je što se na kraju sve dobro završilo.

Lejla, 9 godina

Sve je bilo super. Sviđa mi se sve. Petar mi je na samom početku bio malo smotan, ali je kasnije bio dobar.

Lamija, 10 godina

Bilo mi je dobro na predstavi. Najviše mi se svidjelo kad su pjevali.

Emre, 4 godine

Meni se baš svidjelo. Bilo je puno, puno dima.

Nejra, 13 godina

Predstava mi se jako svidjela. Mislim da je veoma poučna. Sviđa mi se to što pokazuje da novac nije sve u životu.

Azra, 10 godina

Baš je sve super. Mogu reći da je predstava OK.

NAJAVLJUJEMO...

U Maloj sali KSC-a od 10 do 12 sati danas će se održati radionica „Izrada lutaka“, predavač će biti jedna od članica stručnog žirija doc. dr. Ria Trdin. Radionice će trajati do petka kada će u 18 sati u Maloj sali biti upriličena prezentacija radionice.

Šimo Ešić & Haris Abdagić će u toku Lutkarskog bijenala sa svojim Raspjevanim knjigometrom posjećivati osnovne škole. Danas u 11 sati posjeta je planirana u Osnovnoj školi Drvetine, a u 14 sati u Osnovnoj školi Bristovi. „Raspjevani knjigometar je muzičko-poetski program nastao u saradnji sa Teatrom Kabare i kantautorom iz Zenice Harisom Abdagićem.

Šimo Ešić

Haris Abdagić

TAKMIČARSKI PROGRAM...

Gradsko kazalište lutaka Rijeka

Utorak, 15.09.2015.

Pozorišna dvorana KSC-a

16,00 sati

Vladimir Nazor

VELI JOŽE

Režija i dramaturgija

RENE MEDVEŠEK

Igraju: Božena Delaš

Alex Đaković

Dina Đuka/Andrea Špindel

Karin Fröhlich

Goran Zelić

David Petrović

Almira Štifanić

Zlatko Vicić

**Autori lutaka i scenografije: MILENA MATIJEVIĆ MEDVEŠEK I RENE
MEDVEŠEK**

Koautorica lutaka: LUČI VIDANOVIĆ

Skladatelj: MATIJA ANTOLIĆ

Glazbena suradnja: ČEDO ANTOLIĆ I ZLATKO VICIĆ

Oblikovatelj rasvjete: DENI ŠESNIĆ

Lektorica: IVA LUKEŽIĆ

O POZORIŠTU...

Tokom tridesetih godina prošloga stoljeća, u zapadnom talijanskom dijelu grada Rijeke – Fiume, postojao je ustaljeni lutkarski ansambl, a program se odvijao na talijanskom jeziku. U istočnom dijelu grada zvanom Sušak, lutkarsko kazalište povremeno održava predstave na hrvatskom jeziku. Tek je 1960. godine utemeljeno lutkarsko kazalište „Domino“ kao jedno od pet profesionalnih lutkarskih kazališta u Hrvatskoj, a od 1961. djeluje u današnjem prostoru. Prvo razdoblje djelovanja obilježila su dvojica umjetnika: Berislav Brajković i Ladislav Šoštarić, dok su sedamdesete obilježene radom Eva Uzumova, Kosovka K. Spajić, Želimir Prijić, Vesna Kauzlarić. Razdoblje 80-tih temelji se na suradnji s gostujućim redateljima iz Zagreba (Davor Mladinov) i Ljubljane (Edi Majaron), dok 90-te obilježava rad s nizom uspješnih redatelja poput Zvonka Festinija, Edija Majarona, Radovana Marčića, Luka Paljetka, Zorana Mužića, Lawrence Kiirua, Milene Dundov, te gostima iz Poljske Aleksandrom Maksymiakom i Italije Gianfrancom Pedulla. 1993. godine pozorište je preimenovano u Gradsko kazalište lutaka Rijeka. Od 1996. u obnovljenoj zgradi sa 180 sjedala svakodnevno se održavaju predstave iz domaće i svjetske književne baštine za predškolsku i školsku djecu. GKL na domaćim i svjetskim kazališnim festivalima i gostovanjima svake godine (u Italiji, Albaniji, Meksiku, Bugarskoj, Turskoj, Mađarskoj, Finskoj, Francuskoj, Poljskoj, Rumunjskoj, Njemačkoj, Austriji, Rusiji, Ukrajini, Iranu, Švedskoj, Japanu, Čehoslovačkoj) a na nekim prvi put uopće kao jedini hrvatski predstavnici), pribavilo je riječkim lutkarima mnogobrojna priznanja i nagrade, među kojima je i „Nagrada Grada Rijeke 1995. Zadnje godine obilježene su suradnjom sa značajnim hrvatskim (Zappia, Mužić, Anočić, Mladinov Langerholz, Medvešek,) i inostranim (R. Waltl, Slovenija i A. Maximychev, Rusija) režiserima. Treba istaći suradnju s kreatorima lutaka Balabanić, Radoičić, Krebelj, Balažević, Paladin, Wagner, Laginja, Ogrizović, Meljnikova (Rusija), Trejtnar (Češka) A, Freyer (Slovenija). Zaslugom djelatnika GKL, Grad Rijeka vrlo je uspješno ugostio, prvi put u Hrvatskoj, lutkare iz cijeloga svijeta i održao Svjetski kongres u junu 2004. godine te obilježio 75. rođendan svjetskog udruženja lutkara UNIMA. GKL je organizator međunarodne Revije lutkarskih kazališta koja se svake godine održava u novembru, a također je član Svjetskog udruženja kazališta za djecu i mladež ASSITEJ. Od 1993. GKL Rijeka primilo je 68 nagrada, što kolektivnih što pojedinačnih nagrada radnika i saradnika Kazališta.

Pozorište svake godine učestvuje na značajnim hrvatskim festivalima i susretima lutkarstva u Hrvatskoj i inozemstvu.

O REŽISERU...

RENE MEDVEŠEK je hrvatski filmski i pozorišni glumac, režiser i profesor scenskog govora. Rene se rodio u Velikoj Gorici. Glumu je diplomirao na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu, gdje je od 2003. godine docent. Od 1989. godine, član je glumačkog ansambla Zagrebačkog kazališta mladih. U svojoj karijeri osvojio je brojne nagrade i priznanja, a ima i nekoliko zapaženih filmskih uloga: kao Vlado Mirić u filmu *Mirotvorac*, kao Ivica Kičmanović u dramskoj seriji *U registraturi* i brojne druge. Autorski i redateljski radovi su mu: *Zimska bajka*, *Mig oka*, *Zagreb*, *Hamper*, *Nadpostolar Martin*, *Čudnovate zgone šegrta Hlapiča*, *Najbolja juha*, *Oliver Twist*, *Glasi iz planina*, *Ne, prijatelj*, i mnoge druge

O PREDSTAVI...

Svijet je oduvijek sastavljen od divova i patuljaka, od domaćih i stranaca, od bogatih i siromašnih, od zadovoljnih i nezadovoljnih. I otkad je svih njih, bez obzira koliko im se životi i običaji razlikovali, jedna im je želja svima zajednička: biti slobodan. No, ostvarenje te želje neprekidno netko ili nešto priječi: granice, obveze, dužnosti – statusi i štatuti – cijela je povijest povijest

borbe protiv prepreka na putu do slobode. A rijetko se na tom putu postavlja pitanje koje Vladimir Nazor smješta u samo središte svoje pripovjetke o Velome Joži: Znademo li mi uopće što to znači biti slobodan? Jer ono što treba savladati da se dođe do prave slobode leži u čovjeku, a ne oko njega. Jednostavna, duboka i važna misao koje mnogi borci za slobodu nisu svjesni i koja, nakon svih brojnih pokušaja oslobađanja predstavlja i te kako dovoljan razlog da „Veli Jože“ zauvijek ostane nezaobilazno djelo ne samo školske lektire već i redovnog, ne samo kazališnog repertoara.

PRATEĆI PROGRAM

Umjetnička akademija Osijek

Utorak,
15.09.2015.

Pozorišna sala KSC-a

18,00 i 20,00 sati

umjetnička
akademija
u osijeku

Dinko Šimunović

DUGA

Režija

TAMARA KUČINOVIĆ, režiser

Mentor:

MAJA LUČIĆ

Izvođači:

Nikša Eldan

Filip Eldan

Kristina Fančović

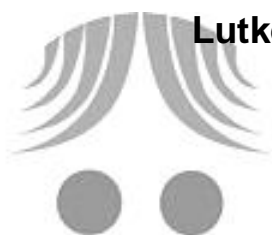
Nino Pavleković

Luka Bjelica

Maja Lučić

Scenografija: TAMARA KUČINOVIĆ, MAJA LUČIĆ I STUDENTI

Lutke: TAMARA KUČINOVIĆ, MAJA LUČIĆ I STUDENTI

Oblikovanje svjetla: Tamara Kučinović

O AKADEMIJI...

Umjetnička akademija u Osijeku jedina je umjetničko-nastavna sastavnica Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, koja je dopusnicu Ministarstva znanosti Republike Hrvatske za rad dobila 18. listopada 2004. godine. Svojim dosadašnjim radom Umjetnička akademija u Osijeku je razvila prepoznatljivost i približila umjetnička područja kako studentima Sveučilišta Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku, tako i ostalim studentima koji su kroz različite projekte i radionice sudjelovali u radu Akademije, ali i širem građanstvu. Umjetničku Akademiju danas čine tri Odsjeka: Odsjek za glazbenu umjetnost, Odsjek za likovnu umjetnost i Odsjek za kazališnu umjetnost. Od akademske 2005./2006. godine svi se studijski programi provode u skladu s odredbama Bolonjskog procesa. Nastava se odvija kroz predavanja, mentorske poduke, seminare, vježbe i različite oblike terenske nastave. Polaznici preddiplomskih i diplomskih studija tokom školovanja stiču teorijska, pedagoška i praktična znanja i vještine, pri čemu individualan pristup studentima omogućava polaznicima razviti vlastiti umjetnički izričaj, čime su poticani na cjeloživotno obrazovanje, a u skladu s njihovim ličnim senzibilitetom. Da se na Umjetničkoj akademiji pridaje velika važnost kvaliteti nastave, dokazuju i izvrsni uspjesi studenata u proteklim godinama. Pored redovite nastave, na Umjetničkoj akademiji organiziraju se konferencije, festivali, seminari, predstavljanja knjiga, koncerti, izložbe, predstave, projekcije, slušaonice i radionice. Organiziraju se i gostovanja predavača iz Hrvatske i inostranstva. Studenti i nastavnici Akademije, u okviru različitih programa i redovno, učestvuju u međunarodnim razmjenama i takmičenjima iz svih umjetničkih područja djelovanja Akademije. U okviru međunarodne saradnje, učestvovali su na različitim manifestacijama, od festivala, takmičenja, grupnih ili samostalnih izložbi, kolonija itd. Umjetnička akademija u Osijeku se različitim umjetničkim projektima predstavlja od početka svoga djelovanja.

O REŽISERKAMA...

TAMARA KUČINOVIĆ

Tamara Kućinović rođena je 12.11.1984. u Zagrebu gdje je od malih nogu pođala Dramski studio Zagrebačkog kazališta mladih. Nakon završetka Jezične gimnazije u Zagrebu, 2004. godine upisuje Umjetničku akademiju u Osijeku (smjer gluma i lutkarstvo) na kojoj je diplomirala 2008. godine kao student prve generacije te akademije. 2008. godine svoje školovanje nastavlja na Akademiji kazališne umjetnosti u St. Petersburgu u klasi Nikolaya Petrovicha Naumova (smjer redatelj kazališta lutaka) gdje je diplomirala 2012. godine predstavama „Dobri doktor Jojbol“ (Dječje kazalište Branka

Mihaljevića u Osijeku) i „Kako se vjetar spustio među ljude“ (Gradsko kazalište lutaka Split). Nakon toga, svoj stvaralački rad nastavlja predstavama „ Zmrdek in Zmrđica“ u Lutkovnom gledališću Maribor i „ Grga Čvarak“ u dječjem kazalištu Branka Mihaljevića u Osijeku.

MAJA LUČIĆ

Maja Lučić rođena je u Osijeku gdje je i završila Isusovačku klasičnu gimnaziju 2004. godine. Iste godine završava srednju glazbenu školu Franje Kuhača u Osijeku – teoretski smjer – te osnovnu školu solo pjevanja. U maju 2008. završila je

magistarski studij Glume i lutkarstva na Kazališnom odsjeku Umjetničke akademije u Bratislavi. Na istoj Akademiji je 2010. godine doktorirala lutkarstvo. Učestvovala je na brojnim kako glumačkim i lutkarskim tako i plesnim stručnim usavršavanjima, seminarima, radionicama i tečajevima u Hrvatskoj i inozemstvu. Od listopada 2008. godine zaposlena je na Odsjeku kazališne umjetnosti, smjer gluma i lutkarstvo, Umjetničke akademije u Osijeku gdje sudjeluje u izvođenju nastave kolegija lutkarske

animacije na preddiplomskom i diplomskom studiju, a mentor je na diplomskim ispitima iz lutkarstva. Od godine 2010. surađuje sa Gradskim kazalištem Joza Ivakić u predstavama Suškinje (2010.) u režiji Damira Mađarića, Vrtlar (2011.) u režiji Dražena Ferenčine, Ružno pače (2011.) u režiji Tatjane Bertok-Zupković, Umišljeni bolesnik (2011.) u režiji Damira Mađarića, Iz Kabula s ljubavlju tu – opasna osveta nevjerojatnog čovjeka s drvenom glavom protiv povratka smaka svijeta na nemogući način (2012.) u režiji Dražena Ferenčine, Pčelica Maja (2014.) u režiji Maje Lučić. Surađuje i sa Hrvatskim narodnim kazalištem u Osijeku (Navještenje u režiji Branke Cvitković – 2014.), Hrvatskim kazalištem Pečuh (Zečja škola u režiji Petra Šurkalovića – 2011., Mala pčelica Maja u režiji Tatjane Bertok-Zupković – 2014.), Hrvatskim narodnim kazalištem u Varaždinu (Bratac Jaglenac i sestrice Rutvica u režiji Dubravka Torjanca – 2012.). Godine 2010. za ulogu Solange u predstavi Sluškinje u režiji Damira Mađarića u Gradskom kazalištu Joza Ivakić Vinkovci nagrađena je nagradom Hrvatskog glumišta za izuzetno ostvarenje mladih umjetnika do 28 godina.

O PREDSTAVI...

Ovo je predstava koja je nastala na osnovu pripovijetke Dinka Šimunovića "Duga".

Selo usred kamena i krša. Sparina vlada i cijede se mrtve kapi znoja. Rijeka Glibuša nije dovoljna da ohladi usijane glave i kamene stavove. Jedno dijete željno je slobode. Ona želi da se na jablan penje, da prepliva Glibušu, da jaše na konju, da se potuče s dječacima. A čuje samo riječi zabrane: „Ti nijesi nikakav dječak. Ne smiješ trčati, past ćeš i nagrditi lice. Dječaci mogu žderati koliko hoće, a ti moraš biti tanka i vitka...“

I Srna, umjesto da traži slobodu u skoku, potraži slobodu u slučajnoj smrti, koja se rodi iz priče jedne nesretne žene, kljaste Save. Slučajne riječi: „Ako prođeš ispod duge, postat ćeš dječak!“ dale su djetetu slobodu u smrti. Ili nisu? Tko je od skučenih i ukočenih Čardaka „kriv“ što je to dijete potražilo slobodu u smrti, a nije ni znalo da tamo hiti?

Kajanje ovo priča nam Sava, koja jedina ostade živa, i ne slobodna, ili možda ipak slobodna...

Ovo je lutkarska predstava o kajanju, praštanju i želji za slobodom. Mogu li to sve doživjeti likovi od kamena, rođeni u kamenu i u kamen uklesani?

(IZ ARHIVE...)

STUDIJSKI RAZGOVORI

JUGOSLOVENSKO LUTKARSTVO DANAS-KONFRONTACI

U POSLJEDNJA DVA DANA BIJENALA JUGOSLOVENSKI TEORETIČARI I PRAKTIČARI LUTKARSTVA RAZGOVARALI SU O SVUKUPNOJ PROBLEMATICI LUTKARSTVA U NAS- U RAZGOVORU OKO 40 UČESNIKA

Potaknuti referatom Borislava Mršića i koreferatima Edija Majarona, Branislava Kravljanca, Gradimira Gojera, brojni poslanici lutkarske umjetnosti u nas diskutovali su puna dva dana o sveukupnom poslijeratnom razvoju jugoslovenskog lutkarstva, kao i o njegovim perspektivama, koje su „prouzrokovale“ pravu malu eksploziju mišljenja o putevima i načinima kako da ova grana naše scenske umjetnosti postane još djelotvornijom u teatarskim traženjima i ukupnoj umjetničkoj klimi vremena u kojem živimo. Iscrpan referat Borislava Mršića, koji je znatno šire eksplicirao teze o problematici lutkarstva danas, u našoj zemlji sadržavao je umjetničke i organizacione pretpostavke i komponente aktuelne pozorišne situacije, sa neposrednim refleksijama na društveni kontekst i opštu teatarsku usmjerenost cjelokupnog lutkarskog pokreta. Mršić je iznio neuralgične i problemske cjeline sa respektom prema stvarnim vrijednostima i smislom za uočavanje problemskog u svim segmentima lutkarskog scenskog djelovanja.

U njegovom referatu taksativno su, sa finim razumjevanjem za sve osobnosti lutkarskog fenomena analizirana stanja i osnovne naznakemogućeg prevazilaženja negativnih trendova u svakom od pojedinih dijelova koji čine scenski čin lutkarske predstave. Ukazano je na nedostatke ekipiranosti pojedinih teatarara, loše koordinacije među lutkarskim pozorištima uopće, a posebno je apostrofirao problem kadra, nedostatak škole i repertoarske manjkavosti.

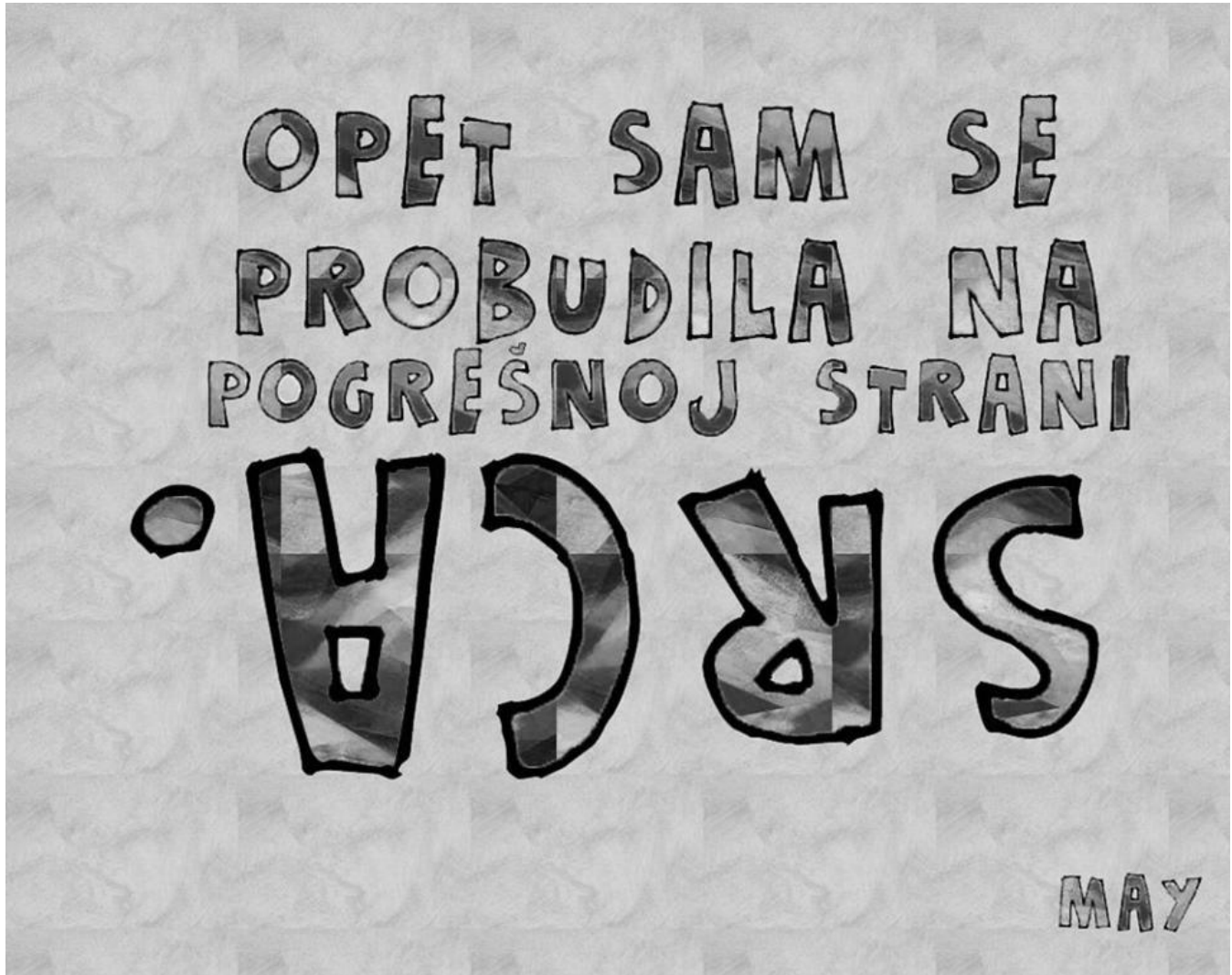
Branislav Kravljanac, koji je govorio o vrijednostima jugoslavenske lutkarske dramaturgije, te o praznini u školskom sistemu kada je u pitanju obrazovanje kadrova za lutkarstvom, kao i Edi Majaron, koji je ukazao na niz neuralgičnih tačaka, ali i uspjeha u jugoslavenskom lutkarstvu samo su zaokružili jedan tačan presjek svega što čini jugoslavensko lutkarstvo danas.

Kratkim, ali ubjedljivo stručnim i umjetnički fundiranim, iskustveno potkovanim esejom o glumi s lutkom (odnosno: lutkom!) prisutne je zaintrigirao zagrebački Davor Mladinov.

(NASTAVIT ĆE SE..)

KLOŠARENILO...

NAŠ PJESNIK EDO O LUTKAMA...

**MOJA LUTKARSKA LUCKASTA
PRINCEZO
KAKVIM KLJUČEM SRCE DA TI OTKLJUČAM**

Da ti poklonim
Krunu od dragulja
Odbit ćeš je
Mislit ćeš da je
Ukradena
A ja razbojnička hulja

Da ti poklonim
Dvore od kristala
Bili bi mali
Ne bi ti ni u oko stali

Da ti poklonim
Prsten zlatni
Bunila bi se da te steže
I za mene veže

Da ti poklonim
Najmirisniju ružu
Kazala bi
Ključeve za moje srce
Kovač ne kuje
Samo ih pjesnik snuje

Zato pokloni sebi neku
Zelenu
Malo veću od Marsa
Da možeš leći
Dok dugo budeš snivala
Neizvjesnu sreću

Ali kunem ti se
Princezo,
Ako mi pomogne lutkarska mašta
Bit će od tebe svašta

Snovima ću da pokucam
Na tvoje srce
Zaključano

Jer ponekad se i sunčevi zraci
Izgube u tami
Tražeći sebe
Da ne budu sami
I tužan neću poslije predstave otići
kući
Gdje tebe neće biti.

Edin Korjenić

DIREKTOR SUSRETA:

Vahid Duraković

KOORDINATOR SUSRETA

Sanel Ugarak

PR SUSRETA

Rea Vučić

ORGANIZACIONI ODBOR

Hasan Ajkunić- predsjednik

Senada Milanović

Sanel Ugarak

Ermina Musić

Suad Velagić

Edin Ćatić Bato

Željko Luleđija

Sead Karahodžić

Nedžad Milanović

Samir Nuhic

Antonio Đolan

Amel Ugarak

Vahid Duraković

REDAKCIJA BILTENA

Vedrana Kisić, urednik

Amel Ugarak, teh. urednik

Senada Milanović

Ermina Musić

Amar Ferizović

Suad Velagić

Azra Sadagić

Emina Sadiković

Lejla Kaharević

Evelina Dautbegović

Selma Sloboda

Edna Supur

Edin Ćatić Bato , fotograf

MODERATOR OKRUGLIH STOLOVA

Ljubica Ostojić

STRUČNI ŽIRI

Dubravka Zrnčić Kulenović (BiH)

Ria Tardin (Hrvatska)

Dragoslav Todorović Šilja (Srbija)

DJEČJI ŽIRI**ČLANOVI DJEČIJEG TEATRA FEDRA BUGOJNO**

Džan Haračić

Merjem Karadža

PRVA OSNOVNA ŠKOLA

Lamija Fuka

Elma Dautbegović

DRUGA OSNOVNA ŠKOLA

Lamija Čunjalo

Selma Haznedarević

TREĆA OSNOVNA ŠKOLA

Sara Hamzakadić

Merjem Mešan

TEHNIČKA EKIPA

Senad Imamović Struja

Edin Ćatić Bato

Azem Duraković

Jusuf Hozic Caci

DIZAJN PLAKATA

Antonio Đolan

SPOLJNI SARADNICI

Melisa Sabitović

Aida Dautović

Maida May

UREDNIK INTERNET STRANICE

Mulhari Agić

Edin Ćatić Bato